Р е п у б л и к а С р б и ј а
ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО 1/17
03.04.2017.године
Устаничка бр.29
Б е о г р а д
БВ/ТД

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине

Б Е О Г Р А Д

На основу члана 43. став 2. тачка 5., члана 331. став 1. и члана 332. Законика о кривичном поступку и члана 3. и 4. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, сагласно одредби из члана 47. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

АА, ЈМБГ ... , од оца АБ и мајке АВ, рођен у ... сада са пребивалиштем у ...

Што је:

За време унутрашњег (немеђународног) оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине, који се водио у периоду од 1992. до 1995.године између оружаних формација на страни српског, бошњачког и хрватског народа, а за време оружаног сукоба између војске и милиције Српске Републике БиХ, а касније Републике Српске са једне стране и Армије Републике БиХ са друге стране,

у својству резервног милицајца Министарства унутрашњих послова Српске Републике БиХ, СЈБ Сански Мост, Одељење станице милиције Лушци Паланка, заједно са командиром Одељења милиције АГ, који је у међувремену преминуо и другим непознатим припадницима цивилне и војне милиције, кршећи правила међународног права из члана 3. став 1. тачка а) и ц) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (која је ратификована Одлуком Народне скупштине ФНРЈ, „Сл.лист ФНРЈ“ бр. 24/50) и чл.4 ст.1 и ст.2 тач. а) и е) и чл.13 ст.2 и ст.3 Допунског протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), вршио противзаконита одвођења и затварања, мучења, нечовечно поступао према цивилном становништву бошњачке националности, наносио велике патње или повреде телесног интегритета или здравља и извршио убиство једног цивила, тако што је:

Током јуна и јула месеца 1992.године принудно одводио цивилно становништво несрпске националности из њихових кућа, из насеља Модра, Скуцани Вакуф, Напреље, Лукавице и других околних села са ширег подручја Санског Моста, те исте противзаконито затварао у просторије Спомен-музеја „Симо Миљуш“ у Лушци Паланци, општина Сански Мост, а који објекат је обезбеђивала милиција Одељења у Лушци Паланци, да би заточене цивиле у просторијама тог објекта или након одвођења на испитивање у просторије Одељења милиције, које се налазило у непосредној близини заточеног објекта, са циљем изнуђивања информација о поседовању оружја или других информација везаних за наводно организовање цивилног становништва тих насеља ради пружања отпора српској војсци, ударао ногама, рукама, палицом, кундаком и цевима пушке, и другим предметима, по свим деловима тела све затворене цивиле међу којима су били АД, АЂ, АЕ, АЖ АЗ, АИ, АЈ, АК, АЛ, АЉ, АМ, АН, АЊ, АО, АП и други заточени цивили, при чему је некима од њих везао ноге или руке штриком за столицу и плафонску греду, па их тако везане премлаћивао до изнемоглости, а током таквог поступања према АД приморао га да се крсти, да пузи по поду, љуби његове војничке чизме, предузимао према њему увредљиве и понижавајуће поступке сличне природе, све у намери да им нанесе велике патње и

повреде телесног интегритета и здравља, па је услед последица таквог поступања АД у просторијама заточеничког објекта и преминуо,

- **чиме је учинио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1., у вези члана 22. КЗ СРЈ.**

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Бруно Векарић